

DECIZIA nr. 983/2017
privind soluționarea contestației formulate de
S.C. .X. S.R.L.
înregistrată la D.G.R.F.P. Brașov sub nr. .x./31.03.2017

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov - Serviciul soluționare contestații a fost sesizată de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Mureș prin adresa nr. .x./27.03.2017, înregistrată la D.G.R.F.P. Brașov sub nr. .x./31.03.2017, cu privire la contestația formulată de S.C. .X. S.R.L., CUI ... cu sediul în comuna X, sat X, nr. X, cod poștal X, jud. Mureș, prin administrator .Y.

Obiectul contestației, înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Mureș sub nr. MSG_REG .x./22.03.2017, îl constituie Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .x./14.02.2017 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Mureș, comunicată prin poștă cu confirmare de primire în data de 24.02.2017, prin care au fost stabilite obligații fiscale accesorii în sumă totală de **.x1. lei**, reprezentând:

- .x2. lei, dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe profit;
- .x3. lei, dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe dividende persoane fizice;
- .x4. lei dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe veniturile microîntreprinderilor;
- .x5. lei dobânzi și penalități de întârziere aferente TVA;
- .x6. lei dobânzi și penalități de întârziere aferente CAS datorată de angajator;
- .x7. lei dobânzi și penalități de întârziere aferente CAS reținută de la asigurați;
- .x8. lei dobânzi de întârziere aferente contribuției de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator;
- .x9. lei dobânzi și penalități de întârziere aferente contribuției de asigurări pentru șomaj datorată de angajator;
- .x10. lei dobânzi și penalități de întârziere aferente contribuției de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați;
- .x11. lei dobânzi de întârziere aferente contribuției angajatorilor pentru Fondul de garantare pentru plata creanțelor sociale;
- .x12. lei dobânzi și penalități de întârziere aferente concediilor CASS datorată de angajator;
- .x13. lei dobânzi și penalități de întârziere aferente CASS reținută de la asigurați;
- .x14. lei dobânzi și penalități de întârziere aferente contribuției pentru concedii și indemnizații de la persoane fizice sau juridice.

Constatând că în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 268 alin. (1), art. 270 alin. (1) și art. 272 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov este învestită să soluționeze contestația formulată de S.C. .X. S.R.L.

I. Prin contestația formulată societatea solicită anularea deciziei nr. .x./14.02.2017, aducând următoarele argumente:

- cu ocazia verificării societății de către organele de control al Direcției Regionale Antifraudă Sibiu și a întocmirii procesului verbal nr. .x. din 2015, precum și a Deciziei de

instituire a măsurilor asigurătorii, au fost blocate conturile deschise în Banca Transilvania, fără ca aceste documente să conțin posibilitate de contestare;

- prin adresa nr. .x./27.01.2017, emisă de AJFP Mureș, societății i-a fost înaintat raportul de inspecție fiscală nr. .x./27.01.2017 și dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. .x./26.01.2017, cu menționarea deciziei de impunere nr. F-MS-.X./27.01.2017, dar fără ca această decizie să fie anexată la adresa de înaintare, iar în aceste condiții este imposibil de stabilit căror obligații principale sunt aferente aceste accesorii;

- decizia contestată nu indică temeiul emiterii în fapt și în drept, mențiunea privind audierea contribuabilului, precum și organul fiscal cui se poate adresa o eventuală contestație;

- prin contractele de comodat s-a făcut doar o confuzie de patrimoniu, ceea ce nu poate fi sancționat fiscal, nefiind prejudiciu, iar aceste contracte au putere de lege, interpretarea sau anularea lor nefiind de competența organelor de inspecție fiscală.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .x./14.02.2017 organele de impunere din cadrul A.J.F.P. Mureș au stabilit în sarcina societății accesorii aferente impozitului pe profit, impozitului pe dividende, impozitului pe veniturile microîntreprinderilor, taxei pe valoare adăugată, precum și a contribuțiilor datorate în sumă totală de .x1. lei.

Baza de calcul a accesoriiilor o constituie:

- Decizia de impunere nr. .x./27.01.2017 prin care s-au stabilit obligații fiscale suplimentare în quantum total de .x15. lei;

- Declarațiile 112 depuse de societate pentru perioada 01.04.2016 – 23.01.2017 (10 declarații);

- Declarațiile 300 depuse de societate pentru perioada 24.05.2016 – 16.07.2016 (3 declarații);

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, constatările organelor fiscale, motivațiile societății și actele normative în vigoare în perioada supusă impunerii se rețin următoarele:

3.1. Referitor la aspectele de procedură

Cauza supusă soluționării este dacă aspectele semnalate de contestatoare vizând nerespectarea dreptului de ascultare, lipsa temeiului în fapt și a menționării organului fiscal către care se poate adresa contestație sunt întemeiate și de natură să atragă nulitatea deciziei de referitoare la obligații fiscale accesorii contestată.

În fapt, contestatorul critică faptul că decizia contestată nu indică temeiul emiterii în fapt și nici mențiunea privind audierea contribuabilului, fiind semnată de către conducătorul unității, dar fără să fie precizate la care organ fiscal se poate adresa o eventuală contestație.

În drept, potrivit art. 9 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 9 – (1) Înaintea luării deciziei, organul fiscal este obligat să asigure contribuabilului/plătitorului posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere cu privire la faptele și împrejurările relevante în luarea deciziei.

(2) Organul fiscal nu este obligat să aplice prevederile alin. (1) când: [...]
e) urmează să se emită deciziile referitoare la obligațiile fiscale accesorii.”

De asemenea, Ordinul nr. 967/2017 pentru aprobarea modelelor unor formulare utilizate în domeniul colectării creanțelor fiscale, emise și tipărite prin intermediul Unității de imprimare rapidă prevede:

„Art. 1 - Se aprobă modelele, precum și caracteristicile de tipărire, modul de difuzare, utilizare și de păstrare a următoarelor formulare: [...]

3. Decizie referitoare la obligațiile fiscale accesorii, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere, prevăzută în anexa nr. 3;

ANEXA 3

Detaliile referitoare la modul de calcul al sumelor reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente obligațiilor fiscale se află în anexa la prezenta decizie.
[...]

Asupra emiterii prezentei decizii organul fiscal nu este obligat să asigure contribuabilului/plătitorului posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere cu privire la faptele și împrejurările relevante în luarea prezentei decizii, conform art. 9 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Împotriva prezentului înscris cel interesat poate depune contestație la organul fiscal emitent în termen de 45 de zile de la data comunicării actului administrativ-fiscal, în conformitate cu prevederile art. 268, 269 și 270 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.”

În speță sunt incidente și prevederile art. 49 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 49 - (1) Actul administrativ fiscal este nul în oricare din următoarele situații:

a) este emis cu încălcarea prevederilor legale privind competența;

b) nu cuprinde unul dintre elementele acestuia referitoare la numele, prenumele și calitatea persoanei împuternicite a organului fiscal, numele și prenumele ori denumirea contribuabilului/plătitorului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei împuternicite a organului fiscal, cu excepția prevăzută la art. 46 alin. (6), precum și organul fiscal emitent;

c) este afectat de o gravă și evidentă eroare. Actul administrativ fiscal este afectat de o gravă și evidentă eroare atunci când cauzele care au stat la baza emiterii acestuia sunt atât de viciate încât, dacă acestea ar fi fost înlăturate anterior sau concomitent emiterii actului, ar fi determinat neemiterea sa.

(2) Nulitatea se poate constata de organul fiscal competent sau de organul de soluționare a contestației, la cerere sau din oficiu. În situația în care nulitatea se constată de organul fiscal competent, acesta emite o decizie ce se comunică contribuabilului/plătitorului.

(3) Actele administrative fiscale prin care sunt încălcate alte prevederi legale decât cele prevăzute la alin. (1) sunt anulabile. Prevederile art. 50 sunt aplicabile în mod corespunzător.”

Din textele legale antecitate rezultă că elementele precizate la art. 43 alin. (2) din Codul de procedură fiscală formează conținutul actului administrativ fiscal, fără ca textul de lege să conțină vreo mențiune cu privire la obligativitatea sau conținutul propriu-zis al fiecărui element în parte.

Așa cum este dezvoltată în doctrina juridică teoria nulității actelor juridice „vom folosi noțiunea de **nulitate absolută pentru a evoca nulitatea care intervine atunci când este încălcată o condiție de legalitate de mare importanță**, ce se stabilește în concret în funcție de dispozițiile normelor juridice care conturează regimul juridic al actului administrativ în discuție, iar noțiunea de anulabilitate pentru a desemna nulitatea care intervine pentru nerespectarea unei condiții de legalitate de mai mică importanță” (*Antonie Iorgovan, Tratat de drept administrativ*, vol. II, Editura All Beck, București, 2002, p. 75).

Astfel, legiuitorul a înțeles să precizeze în mod expres acele elemente din conținutul actelor administrative fiscale a căror lipsă este sancționată cu nulitatea absolută a actelor, ele fiind enumerate la art. 46 din Codul de procedură fiscală. Prin urmare, numai pentru lipsa numelui, prenumelui și calității persoanei împuternicite a organului fiscal, numelui și prenumelui ori denumirii contribuabilului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei împuternicite a organului fiscal, actul administrativ fiscal este lovit de nulitate absolută, vătămarea contribuabilului fiind prezumată, iar constatarea nulității putând fi efectuată chiar și din oficiu, fără a fi necesară cererea contribuabilului.

Cât privește lipsa ori înscrierea eronată a celorlalte elemente din conținutul actului administrativ fiscal, precum și nerespectarea unor reguli privind condițiile procedurale legate de emiterea actului nu este sancționată cu nulitatea absolută, ci pot determina anulabilitatea actului, așa cum s-a arătat și în literatura de specialitate (*D. Dascălu, C. Alexandru, Explicațiile teoretice și practice ale Codului de procedură fiscală*, Editura Rosetti, București, 2005, p. 129-130).

Astfel, pentru a fi lovite de nulitate (relativă), având în vedere prevederile art. 175 alin. (1) din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 3 alin. (2) din Codul de procedură fiscală, actul administrativ fiscal "este lovit de nulitate dacă prin nerespectarea cerinței legale s-a adus părții o vătămare care nu poate fi înlăturată decât prin desființarea acestuia".

Totodată, în baza art. 2 alin. (3) din Codul de procedură fiscală și ținând cont de dispozițiile art. 174-176 din Codul de procedură civilă, nulitățile absolute sunt cele care sancționează nerespectarea normelor care ocrotesc un interes public, în timp ce nulitățile relative sancționează nerespectarea normelor care ocrotesc un interes privat, după cum nulitățile condiționate presupun anularea actelor numai în măsura în care vătămarea părții interesate nu poate fi înlăturată decât prin desființarea lor, în timp ce nulitățile necondiționate nu implică existența unei vătămări în cazul încălcării dispozițiilor legale.

Din analiza deciziei contestată rezultă că susținerile contestatoarei sunt neîntemeiate și contrare dispozițiilor legale antecitate și situației de fapt rezultate din dosarul cauzei, având în vedere următoarele:

- modelul deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii este în conformitate cu ordinul mai sus invocat;
- detaliile referitoare la modul de calcul al accesoriilor aferente obligațiilor fiscale principale se află în anexa deciziei contestate;
- la emiterea deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii, organul fiscal nu este obligat să asigure contribuabilului posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere;

- este specificat clar că împotriva deciziei cel interesat poate depune contestație la organul fiscal emitent, adică la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Mureș.

Cu privire la invocarea neregularităților cu ocazia verificării societății de către organele de control al Direcției Regionale Antifraudă Sibiu, se reține că în conformitate cu prevederile art. 268 alin. (1) și (2) din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 268 – (1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit prezentului titlu. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal.

(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal.”

Așa cum reiese din dispozițiile legale antecitate, este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal, iar în speță procesul verbal care a stat la baza emiterii Deciziei de instituire a măsurilor asigurătorii este un proces verbal întocmit ca urmare a unui control inopinat, acesta este premergător inspecției fiscale și nu constituie un titlu de creanță pentru contribuabil.

De asemenea, prevederile referitoare la calea de atac împotriva actelor prin care se dispun măsurile asigurătorii sunt stipulate la art. 213 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căror:

„Art. 213 - (2) Se dispun măsuri asigurătorii sub forma popririi asigurătorii și sechestrului asigurător asupra bunurilor mobile și/sau imobile proprietate a debitorului, precum și asupra veniturilor acestuia, în cazuri excepționale, respectiv atunci când există pericolul ca acesta să se sustragă, să își ascundă ori să își risipească patrimoniul, periclitând sau îngreunând în mod considerabil colectarea. [...]

(13) Prin derogare de la prevederile art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, împotriva deciziei prin care se dispune instituirea măsurilor asigurătorii, prevăzute la alin. (4), cel interesat poate face contestație, în termen de 30 de zile de la comunicare, la instanța de contencios administrativ competentă, fără a fi necesară parcurgerea procedurii prealabile.

(14) Împotriva actelor prin care se duc la îndeplinire măsurile asigurătorii cel interesat poate face contestație la executare în conformitate cu prevederile art. 260 și 261.”

În conformitate cu prevederile art. 260 alin. (1) și alin. (4) din același act normativ:

„Art. 260 - (1) Persoanele interesate pot face contestație împotriva oricărui act de executare efectuat cu încălcarea prevederilor prezentului cod de către organele de executare silită, precum și în cazul în care aceste organe refuză să îndeplinească un act de executare în condițiile legii. [...]

(4) Contestația se introduce la instanța judecătorească competentă și se judecă în procedură de urgență.”

Având în vedere prevederile legale mai sus enunțate se reține că D.G.R.F.P. Brașov nu se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere întrucât competența materială de soluționare aparține instanței judecătorești, societatea nefăcând dovada contestării acestui act.

Având în vedere cele anterior prezentate, se reține că aspectele procedurale invocate de .X. S.R.L. sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse ca atare.

3.2. Referitor la accesoriile în sumă totală de .x16. lei stabilite asupra impozitului pe profit, impozitului pe dividende persoane fizice, impozitului pe venitul microîntreprinderilor și taxei pe valoarea adăugată, obligații fiscale principale care au fost individualizate prin Decizia de impunere nr. .x./27.01.2017 emisă de A.J.F.P. Mureș – Activitatea de Inspecție Fiscală

Cauza supusă soluționării este dacă societatea datorează accesoriile în sumă de .x16. lei, în condițiile în care accesoriul urmează principalului, iar societatea nu contestă modul de calcul al accesoriilor.

În fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .x./14.02.2017, organele fiscale din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Mureș, au stabilit pentru perioada 25.02.2013 – 14.02.2017 în sarcina societății accesorii în sumă totală de .x16. lei aferente debitelor stabilite prin decizia de impunere nr. .x./27.01.2017, urmare inspecției fiscale.

Prin contestația formulată, societatea susține că decizia de impunere prin care a fost stabilită baza de impozitare nu i-a fost comunicată, iar în aceste condiții este imposibil de stabilit căror obligații principale sunt aferente aceste accesorii.

În drept, potrivit prevederilor art. 119, art. 120 și art. 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, începând cu data de 1 iulie 2010:

„Art. 119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen **dobânzi și penalități de întârziere.**”

„Art. 120 - (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv”.

„Art. 120¹ - (1) **Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.**

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor”.

Nivelul dobânzii de întârziere stabilit prin O.U.G. nr. 39/2010, în vigoare de la data de 1 iulie 2010 a fost stabilit la 0,05% pentru fiecare zi de întârziere, a fost micșorat la

0,04% pentru fiecare zi de întârziere prin O.U.G. nr. 88/2010, începând cu data de 1 octombrie 2010 și la 0,03% pentru fiecare zi de întârziere prin O.U.G. nr. 8/2014, începând cu data de 1 martie 2014.

Potrivit art. 173 și art. 174 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, în vigoare începând cu data de 01.01.2016:

„Art. 173 – (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere”.

Art. 174 – (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. [...]

(5) Nivelul dobânzii este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere.”

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, rezultă că prin adresa de înaintare nr. .x./27.01.2017 transmisă prin poștă la adresa X, com. X, nr. x, jud. X cu confirmarea de primire nr. .x./31.01.2017 Activitatea de inspecție fiscală din cadrul A.J.F.P.Mureș a înaintat societății .X. S.R.L. raportul de inspecție fiscală nr. .x./27.01.2017, decizia de impunere nr. .x./27.01.2017 împreună cu anexa la această decizie, dispoziția de măsuri nr. .x./26.01.2017 precum și fișa privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .x./27.01.2017, fiind înscrise pe confirmarea de primire prescurtările „RIF”, „DI” și „DM”, predarea plicului a fost confirmată de către administratorul societății, prin semnătură în data de 09.02.2017.

Prin urmare, afirmația acestuia că nu a primit decizia de impunere nr. F-MS-.X./27.01.2017 nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei, atâta timp cât din confirmare de primire rezultă că aceste acte au fost trimise împreună, contribuabilul semnând primirea acestora, fără să facă dovada reclamării ulterior la lucrătorii poștali sau la organul de inspecție cu privire la lipsa acestui act administrativ.

Mai mult, dreptul la apărare al societății nu a fost îngrădit, întrucât prin prezenta contestație se putea îndrepta și împotriva deciziei de impunere nr. F-MS-.X./27.01.2017, constatările inspecției fiscale fiind consemnate în raportul de inspecție fiscală, act pe care societatea recunoaște că l-a primit, drept de care însă nu a uzat prin formularea contestației administrative.

Având în vedere că societatea nu face dovada contestării debitului principal care a generat accesoriile contestate, iar prin prezenta contestație nu contestă modul de calcul al accesoriilor, se va face aplicarea regulii “accesorium sequitur principalem” (accesoriul urmează principalului) și se va respinge ca neîntemeiată contestația în privința accesoriilor în sumă de .x16. lei, aferente debitelor individualizate prin Decizia de impunere nr. F-MS-.X./27.01.2017.

3.3. Referitor la accesoriile în sumă totală de .x17. lei aferente obligațiilor de plată declarate prin deconturile de TVA (300) și prin declarațiile privind contribuțiile sociale datorate (112)

Cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov prin Serviciul soluționare contestații 2 se poate pronunța pe fond asupra acestui capăt de cerere, în condițiile în care contribuabilul nu prezintă motivele de fapt și de drept pe care își întemeiază contestația.

În fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .x./14.02.2017 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Mureș, organele fiscale au stabilit în sarcina S.C. .X. S.R.L. accesorii în sumă totală de .x1. lei, pe care societatea le contestă integral, iar pentru suma de .x17. lei contestată, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere calculate pentru neachitarea la termenul de scadență a obligațiilor fiscale declarate de societate prin declarațiile fiscale, nu aduce argumente în susținerea propriei cauze.

În drept, sunt incidente dispozițiile art. 269 alin. (1) lit. c) și lit. d) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care prevăd:

„Contestația se formulează în scris și va cuprinde: [...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază contestația; [...]”

Totodată în speță sunt incidente și prevederile pct. 11.1 lit. b) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul nr. 3.741/2015, potrivit cărora:

„Contestația poate fi respinsă ca: [...] nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației;” coroborate cu prevederile pct. 2.5 din același act normativ, potrivit cărora:

„Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.”

Incidente speței sunt și prevederile art. 276 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care stipulează:

*„(1) în soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. **Analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.**”*

Potrivit doctrinei, se reține că încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin *„actor incumbit probatio”*, principiul fiind consfințit de art. 249 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare: *„cel care face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească, în afară de cazurile anume prevăzute de lege”* și art. 250 din același act normativ care precizează: *„dovada unui act juridic sau a unui fapt se poate face prin înscrisuri [...]”*.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatorul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, constatarea care se impune, una naturală și de o implacabilă logică juridică, este aceea că sarcina probei revine contestatorului.

Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatorului, ci un imperativ al interesului personal al acestuia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

Din documentele aflate la dosarul cauzei reiese că deși societatea .X. S.R.L. contestă suma întregă de .x1. lei stabilită prin Decizia referitoare la obligațiile de plată

accesorii nr. .x./14.02.2017, pentru suma de .x17. lei reprezentând accesorii calculate pentru neachitarea la termenul de scadență a obligațiilor fiscale declarate de societate prin declarațiile fiscale nr. .x./01.04.2016, nr. .x./24.05.2016, nr. .x./03.06.2016, nr. .x./17.08.2016, nr. .x./23.09.2016, nr. .x. și nr. .x. din 25.10.2016, nr. .x./24.11.2016, nr. .x./21.12.2016, nr. .x./23.01.2017, nr. .x./24.05.2016, nr. .x./27.06.2016 și nr. .x./16.07.2016, nu înțelege să aducă argumente și să invoce temeuri de drept în susținerea propriei cauze.

Prin urmare, având în vedere faptul că contestatarul nu aduce motivații bazate pe documente justificative și argumente privind starea de fapt și de drept din care să rezulte o situație contrară față de cea constatată, în temeiul art. 269 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, coroborat cu prevederile pct. 11.1 lit. b) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul nr. 3.741/2015, **se va respinge în parte ca nemotivată** contestația formulată de S.C. .X. S.R.L. împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată nr. .x./14.02.2017 emisă de A.J.F.P. Mureș, cu privire la obligațiile de plată accesorii în sumă de **.x17. lei**, compusă din:

- .x18. lei dobânzi de întârziere aferente TVA;
- .x10. lei penalități de întârziere aferente TVA;
- .x6. lei dobânzi și penalități de întârziere aferente CAS datorată de angajator;
- .x7. lei dobânzi și penalități de întârziere aferente CAS reținută de la asigurați;
- .x8. lei dobânzi de întârziere aferente contribuției de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator;
- .x9. lei dobânzi și penalități de întârziere aferente contribuției de asigurări pentru șomaj datorată de angajator;
- .x10. lei dobânzi și penalități de întârziere aferente contribuției de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați;
- .x11. lei dobânzi de întârziere aferente contribuției angajatorilor pentru Fondul de garantare pentru plata creanțelor sociale;
- .x12. lei dobânzi și penalități de întârziere aferente concediilor CASS datorată de angajator;
- .x13. lei dobânzi și penalități de întârziere aferente CASS reținută de la asigurați;
- .x14. lei dobânzi și penalități de întârziere aferente contribuției pentru concedii și indemnizații de la persoane fizice sau juridice.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 249 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de Procedură Civilă, art. 119 alin. (1), art. 120 și art. 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, art. 9 alin. (2), art. 49, art. 173 alin. (1), art. 174 alin. (1) și (5), art. 213 alin. (2), (13) și (14), art. 260 alin. (1) alin. (4), art. 268 alin. (1) și (2), art. 269 alin. (1) lit. c) și lit. d), art. 276 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, coroborate cu prevederile pct. 2.5 și pct. 11.1 lit. b) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală aprobate prin O.P.A.N.A.F. nr. 3.741/2015,

DECIDE

1) Respingerea în parte ca neîntemeiată a contestației formulată de S.C. .X. S.R.L. împotriva Deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii nr. .x./14.02.2017 pentru suma de .x16. lei, reprezentând:

- .x2. lei, dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe profit;

- .x3. lei, dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe dividende persoane fizice;
- .x4. lei dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe veniturile microîntreprinderilor;
- .x19. lei lei dobânzi aferente TVA;
- .x20. lei penalități de întârziere aferente TVA.

2) Respingerea în parte ca nemotivată a contestației împotriva Deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii nr. .x./14.02.2017 emisă de A.J.F.P. Mureș, pentru suma de .x17. lei, reprezentând accesorii aferente obligațiilor de plată declarate prin deconturile de TVA (300) și de contribuții sociale datorate (112), compusă din:

- .x18. lei dobânzi de întârziere aferente TVA;
- .x10. lei penalități de întârziere aferente TVA;
- .x6. lei dobânzi și penalități de întârziere aferente CAS datorată de angajator;
- .x7. lei dobânzi și penalități de întârziere aferente CAS reținută de la asigurați;
- .x8. lei dobânzi de întârziere aferente contribuției de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator;
- .x9. lei dobânzi și penalități de întârziere aferente contribuției de asigurări pentru șomaj datorată de angajator;
- .x10. lei dobânzi și penalități de întârziere aferente contribuției de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați;
- .x11. lei dobânzi de întârziere aferente contribuției angajatorilor pentru Fondul de garantare pentru plata creanțelor sociale;
- .x12. lei dobânzi și penalități de întârziere aferente concediilor CASS datorată de angajator;
- .x13. lei dobânzi și penalități de întârziere aferente CASS reținută de la asigurați;
- .x14. lei dobânzi și penalități de întârziere aferente contribuției pentru concedii și indemnizații de la persoane fizice sau juridice.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Mureș.